

לך לך - לא ע"א

אמר לו, למה? אמר לו, כי עם קשה ערך היא וסלחת. ישראל בינו טרנינים הם, בינו שחוותאים, יש ביד המלאך לעשות דין ולא לעשות סליחה, ומחייב, אבל אתה רחוי ומנון, היכלה והכמך בר, ורמחיך רבים, וסלחת לעוננו ולחתנתנו ונחלתנו, מה שאין רשות לשום מלאך לעשות כן.

אמר רבי שמואל, רחמנותו של הקדוש ברוך הוא אצל בנטה ישראל, והוא שפטוב (שירת פתחי לי) - פתח של תשובה, למען תזכה בכל טוב שבעוולם. שראשי נ מלאTEL - וזה ראש העולם. קוצומי ריסיטי ליליה - וזה קאה העולם. כלומר, ראש העולם וקאהו מלאתי כל טוב בשביבך, ולאפתחת לי באוטו זמן. ולאחר מכן, כשהאתיך לה, מה פתוב? (שם) קמתי אני לפתח לדודי ודורי חמק עבר נפשי יצאה בברכו. דבר אחר, קמתי אני לפתח לדודי - זו היא הנשמה אצל לדודי. ועוד שהנשמה בגוף, אין רוצים להעיר דברכי התשובה. אמר רבי פנחס, בשעה התשובה. ועוד רוצים להעיר דברכי הנשמה לא שבה בתשובה עד שיצאה מן הגוף, ונשאר הגוף בכלאי אין חפץ בו.

ואמר רבי פנחס, כל שבעת הימים נפשו מתאבלת עליו ואומרת, קמתי אני לפתח לדודי. תדע לך, ועוד שהנשמה בגוף והגוף עומד בכח, היא תשובה מעלה, ולא בשעה שאינו יכול. כמו שאמר רבי פנחס, משל למה הבודק דומה? לאדם הבודק על שלחנו והיה רעב ותאב לאכל, ובעוד שהיה אוכל, עמד עני על הפתח. שאל מפניו להאכילו, ולא

אמר ליה קשה ערך היא וסלחת. ישראל טרנינים טרנינים הם, בינו שחוותאים יש ביד המלאך לעשות דין, ולא לעשות סליחה ומחייב. אבל אתה רחוי ורמחיך רבים, וchanon, היכולה והכחתך בך, ורמחיך רבים, וסלחת לעוננו ולחתנתנו ונחלתנו. מה שאין רשות לשום מלאך לעשות כן.

אמר רבי שמואל, רחמנותו של הקדוש ברוך הוא אצל בנטה ישראל, הדא הוא דכתיב, (שה"ש ה ב) פתחי לי, פתח של תשובה, למען תזכה בכל טוב שבעוולם. שראשי נ מלאTEL, וזה ראש העולם. קוצומי ריסיטי ליליה, וזה קאה העולם. כלומר, ראש העולם וקאהו, מלאתי כל טוב בשביבך, ולא פתחת לי באותו זמן. ולאחר מכן, בשתאייך לה מה כתיב, (שם ה) קמתי אני לפתח לדודי ודורי חמק עבר נפשי יצאה בברכו.

דבר אחר, קמתי אני לפתח לדודי, זו היא הנשמה אצל הגוף, בעוד שהנשמה בגוף, אין רוצים להעיר דברכי התשובה. אמר רבי פנחס, בשעה שהנשמה רוצה לצאת מן הגוף, מתחרחתה למה לא שבה בתשובה עד שיצאה מן הגוף, ונשאר הגוף בכלאי אין חפץ בו.

יאמר רבי פנחס, כל שבעת הימים נפשו מתאבלת עליו ואומרת, קמתי אני לפתח לדודי. תדע לך, בעוד שהנשמה בגוף, והגוף עומד בכח, היא תשובה מעלייתא, ולא בשעתה דלא יכילה.

בדאמר רבי פנחס, משל למה הבודק דומה, לאדם ה עומד על שולחן, והיה רעב ותאב לאכל, ותאב לאכול, ובעוד שהיה אוכל, עמד עני